

22 kwietnia 2021 dobiegło kresu życie **prof. Włodzimierza Kani**, przez blisko pół wieku związanego z naszym Wydziałem i wnoszącego istotny wkład w jego historię. Włodzimierz Kania, dla przyjaciół po prostu Włodek, pracę na naszej Uczelni rozpoczął po ukończeniu studiów chemicznych w 1955 r. Początkowo zajmował się badaniami nad odgazowaniem węgla brunatnego, ale wkrótce, zwłaszcza po odbyciu w 1959 r. stażu w Fabryce Kwasu Siarkowego w Wizowie, jego zainteresowania naukowe skupiły się na tematyce katalizatorów do utleniania SO_2 . Z tej tematyki w 1964 r. obronił rozprawę doktorską, wykonaną pod kierunkiem wybitnego technologa prof. dr. hab. Wieńczysława Kuczyńskiego – twórcę Katedry i Zakładu Technologii Chemicznej na naszym Uniwersytecie. W swojej pracy doktorskiej zainicjował badania nad niewanadowymi katalizatorami utleniania dwutlenku siarki, szczególnie zaś katalizatorami chromowo-glinowymi, które później rozwinął na inne aspekty katalizy nad układem $\text{Cr}_2\text{O}_3\text{-Al}_2\text{O}_3$ i które stały się przedmiotem jego rozpraw: doktorskiej i habilitacyjnej. W latach 1969-70 odbył roczny staż

podoktorski w Instytucie Chemii Organicznej Akademii Nauk ZSRS w Moskwie po kierunkiem profesora A.M. Rubinsztejna. Warto podkreślić, że udał się tam z własną tematyką badawczą i wyniki badań nad katalizatorami chromowo-glinowymi, przeprowadzonych w Moskwie, opublikował (wspólnie z A.A. Slinkinem) w czołowym czasopiśmie katalitycznym „Kinetika i Kataliz”. Publikacje profesora W. Kani obejmowały znacznie szerszy zakres badań niż katalityczne utlenianie. Należy tu wymienić studia nad właściwościami katalitycznymi węgla aktywnego, właściwościami powierzchni i aktywnością katalityczną fluorku magnezu i tlenku glinu, właściwościami adsorpcyjnymi tlenkowych układów binarnych oraz kwasowością i zasadowością powierzchni tlenków w powiązaniu z ich aktywnością w reakcjach katalizy kwasowo-zasadowej. Sporo uwagi poświęcił też utleniającemu odwodornieniu etylobenzenu na modyfikowanym $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$, któremu była poświęcona kierowana przez niego praca doktorska.

Zasługi prof. Kani dla naszego Wydziału obejmują, m.in., pełnienie funkcji prodziekana w latach 1981-84, kierownika Zakładu Technologii Chemicznej w latach 1983-2001, a przede wszystkim długoletnią, owocną działalność dydaktyczną, począwszy od prowadzenia ćwiczeń laboratoryjnych i rachunkowych z technologii chemicznej dla studentów chemii naszego Uniwersytetu i studentów technologii drewna Uniwersytetu Przyrodniczego a następnie wykładów z technologii chemicznej dla obu tych kierunków studiów, wykładów z aparaturoznawstwa dla studentów biochemii, wykładów monograficznych i seminariów magisterskich, wypromowanie kilkudziesięciu magistrantów oraz kierowanie studenckimi praktykami przemysłowymi (za które został wyróżniony nagrodą Rektora UAM). Wśród wyróżnień Zmarłego należy także wymienić Złoty Krzyż Zasługi (1976), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986), Honorową Odznakę za Zasługi dla Rozwoju Województwa Poznańskiego (1988) i kilka medali za zasługi dla obronności Kraju.

Jednakże ważniejsze od tych zasług jest to, że pozostanie on w naszej pamięci jako dobry człowiek, zawsze przyjaźnie nastawiony do współpracowników i młodzieży studiującej.

Opracował: prof. dr hab. Ryszard Fiedorow